

ת"פ 23142/09/14 - מדינת ישראל נגד מקסים קגרמנין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 23142-09-14 מדינת ישראל נ' קגרמנין (עציר)

בפני כב' השופטת תמר שרון נתנאל

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד ברזני

נגד

מקסים קגרמנין (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד זמר

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אפרת ברזני

ב"כ הנאשם: עו"ד מיכאל זמר

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

1. בכתב האישום שהוגש במסגרת הסדר טיעון, הנקרא: "כתב אישום מתוקן ברביעית" (להלן: "כתב האישום"), הואשם הנאשם ב- **11** אישומים, הנוגעים לייבוא חומרים אסורים בהפצה וסמים מסוכנים. תשעת האישומים הראשונים מתייחסים לסם אסור להפצה, מסוג "**F-PB-225**", המהווה חומר פעיל מקבוצת החומרים הקנבינומימטיים הנקראת "קנבואידים סינטטיים" (להלן: "**F-PB-225**") ושני האישומים האחרונים (אישומים 10-11) מתייחסים לשני סוגים אחרים של סמים מסוכנים - סם מסוכן מסוג "**MDMA**" (להלן: "**MDMA**") וסם מסוכן מסוג **ALFA-PVT**.

2. על פי כתב האישום, החל מתחילת שנת 2014 ועד ליום 18.8.14, ייבא הנאשם, לישראל, מסין ומהונג קונג, חומרים אסורים בהפצה וסמים מסוכנים, משתי חברות זרות המספקות אותם, חברת "PHARMADE" וחברת "NEWSTARCHEMICAL" (להלן: "הספקים").

הנאשם ייבא את החומרים האסורים בהפצה ואת הסמים המסוכנים, באופן שהזמין מהספקים באמצעות תכתובת טקסט, בה מסר שמות נמענים וכתובות כוזבים בישראל, הנאשם שלח את התמורה לספקים, מראש, באמצעות הפקדת כספים עבור חברת ווסטרן יוניון ולאחר שהתמורה התקבלה אצל הספקים נשלחו על ידם אל

הנאשם, חבילות המכילות חומרים אסורים בהפצה וסמים מסוכנים, לנמענים ולכתובות שמסר הנאשם בתכתובת. חלק מהחבילות שהגיעו לארץ, נמסר לנאשם וחלקן נתפס על ידי המשטרה.

בנוסף, בתאריך 2.6.14 שכר הנאשם מחסן ברחוב הרצל 58, בחדרה, בו נהג לאחסן חומרים החשודים כ- "עלי מרשמלו" ו- "עלי דמיאנה" וזאת בכמות של לפחות 50 ק"ג ברוטו וכן שני גלונים של אצטון המכילים כל אחד 15 ליטר ברוטו.

הובהר, כי **5F-PB-22** המעורבב עם עלי "מרשמלו" או "דמיאנה" נמכר כ"סם פיצוציות" תחת מותגים שונים כגון "נייס גאי", "מסטולון", "מבסטון", או שמות מסחריים אחרים (להלן - "סמי הפיצוציות").

3. על פי תשעת האישומים הראשונים, התקשר הנאשם עם ספק 1, באמצעות תכתובת טקסט והזמין ממנו סם מסוג **F-PB-225**. על פי אישומים אלה, פעל הנאשם כדלקמן:

א. ייבא לארץ, לשם הפצה - במטרה לספקם, לסחור בהם או לעשות בהם עסקה אחרת, **15 ק"ג של F-PB-225**.

ב. ייבא לארץ כמות נוספת בת **4 ק"ג של F-PB-225**. בנוסף, ניסה הנאשם לייבא **4 ק"ג** נוספים של **F-PB-225**.

ג. החזיק הנאשם ב- **1 ק"ג + 10 גר' של F-PB-225**.

עבור כמויות הסם הנזכרות בס"ק א' עד ג' דלעיל, שילם הנאשם סך כולל של **\$ 22,140 ארה"ב**.

ד. ניסה הנאשם לייבא מאת ספק 2, בשתי הזדמנויות שונות, **200 ג' (100 MDMA)** גר' בכל הזדמנות) וכן ייבא **97.86 גר'** סם מסוכן מסוג **ALFA-PVT** במטרה לספקו, לסחור בו או לעשות בו עסקה אחרת (כאמור באישומים 10 ו- 11).

עבור כמויות הסם הנ"ל שילם הנאשם סך כולל של **\$ 930 ארה"ב**.

4. בגין האמור לעיל הואשם הנאשם, בעבירות כדלקמן:

א. **ייבוא לשם הפצה** - עבירה לפי סעיף 7(א) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, התשע"ג-2013 (**9 עבירות**) (להלן: "חוק המאבק")

ב. **החזקת סם מסוכן** - עבירה לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (**עבירה אחת**) (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

ג. **ייבוא סם מסוכן** - עבירה לפיה סעיפים 19+13א' לפקודת הסמים המסוכנים (**שתי עבירות**).

ד. **ניסיון לייבוא לשם הפצה** - עבירה לפי סעיף 7(א) לחוק המאבק וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**עבירה אחת**).

ה. **ניסיון לייבוא סם מסוכן** - עבירה לפי סעיפים 19+13א' לפקודת הסמים המסוכנים וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**3 עבירות**).

5. בישיבת יום 12/3/15 הורשע הנאשם על פי הודאתו, במסגרת הסדר הטיעון, בכל העבירות הנ"ל, על פי עובדותיו של כתב האישום.

במסגרת הסדר הטיעון סוכם בין הצדדים, כי המאשימה תעתור להטלת עונש של 6 שנות מאסר בפועל וכן תבקש כי יוטל על הנאשם מאסר על תנאי ויושת עליו קנס ואילו הסנגור יעתור להטלת עונש של 3 שנות מאסר בפועל.

טיעונים לעונש נשמעו ביום 30.3.15.

ראיות המאשימה לעונש

6. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (סומן **ע/1**) ממנו עולה, כי הנאשם ביצע בין השנים 2001 ל-2002 עבירות של היזק לרכוש במזיד; פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה; החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית; נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, שבל"ר ונטישה באותו מקום.

הנאשם הורשע גם בבית דין צבאי בעבירה של היעדר מן השירות שלא ברשות ונידון למאסר בפועל לתקופה של 50 ימים.

הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מיום 13.3.07, בגין עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, שבוצעה ביום

6/9/05 ובגינה הוטל על הנאשם מאסר על תנאי.

עוד הוגשו מטעם המאשימה תמונות של תכולת החבילות המוזכרות באישום 8, בהן היה מוסלק הסם (סומנו ע/2) ודיסק עם תמונות נוספות (סומן ע/3).

המדינה הגישה גם את הצעת חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, התשע"ג-2013 (סומנה ע/4) (להלן: "הצעת חוק המאבק").

מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש

7. באת כוח המאשימה הגישה טיעונים בכתב, הוסיפה דגשים בישיבת הטיעונים לעונש וכן הגישה פסיקה מטעמה (סומן ע/5).

בטיעוניה עמדה באת כוח המאשימה על החומרה הרבה של עבירות הסמים בהדגישה, שהחדרת סמים לארץ, למטרות הפצה, מצויה בדרגת חומרה מיוחדת בשל התחכום והתעוזה שבמעשה, כמו גם בשל העובדה, שהמטרה היחידה של המעשה היא השגת רווח כלכלי, מהיר וקל. בתוך כך, עמדה באת כוח המאשימה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות.

הובהר, שהחומר שייבא הנאשם מחו"ל 5F-22 - PB הוא חומר אסור בהפצה מכוח חוק המאבק ושהוא הוכנס לפקודת הסמים ביום 7/8/14.

נטען, כי חומר זה, המעורבב עם "עלי מרשמלו" או "דמיאנה" ואצטון, ידוע בשמות שונים ומוכר כ"סם פיצוציות", נמכר לרוב בפיצוציות ברחבי הארץ לבני נוער ולקטינים, ונתפס באופן מוטעה כחומר שלא נשקפת ממנו מסוכנות. בפועל, כך לטענת המאשימה, השפעות חומר זה עלולות להיות הרסניות בדומה לסמים מסוכנים "קשים" אחרים.

8. עוד נטען, כי מדובר בעבירות חמורות וכי קיים צורך בהטלת ענישה מרתיעה כחלק מהמאבק בהם, לשם מניעת הפצת הסמים ולשם הרתעת עבריינים מלשלוח ידם בפעילות הפצת הסמים. הקלות שבה ניתן בימינו אנו, לייצר סמים חדשים, תוך שינוי הרכיבים הכימיים הפעילים בהם, מחייבת ענישה מחמירה לשם מיגור תופעה זו.

בהפנותה לדברי ההסבר של הצעת חוק המאבק הנ"ל, טענה באת כוח המאשימה, כי החומר שייבא הנאשם גורם להשפעות פסיכו-אקטיביות בקרב המשתמשים בו וכי מטרת חוק המאבק הייתה למגר שימוש בחומרים, המהווים סיכון ממשי לבריאותם של בני אדם, אף אם אינם נחשבים סמים מסוכנים, או בטרם הוכנסו לפקודת הסמים המסוכנים.

9. בעמדה על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה באת כוח המאשימה, כי חלקו של הנאשם באירוע הוא מוחלט; הנזק שנגרם מייבוא כמות רבה של חומר מסוכן הוא משמעותי; לנאשם לא הייתה כל סיבה לבצע את העבירה מלבד רווח כלכלי; הנאשם אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית, לא הייתה לו כל מצוקה נפשית והוא יכול היה להבין את אשר הוא עושה.

כן נטען, כי לעבירות שביצע הנאשם נלווה תכנון מוקדם. מדובר בנאשם שפעל לאורך תקופה ארוכה וייבא כמות גדולה מאוד של החומר PB-5F-22 וכן ניסה בשתי הזדמנויות לייבא סם מסוכן מסוג MDMA. חבילות הסם הוזמנו על ידי הנאשם מחו"ל, שולמו על ידו או באמצעות אחרים, נשלחו לכתובות דואר בדויות, כשהחומר מוסלק תחת עטיפות מוצר שונות, במטרה להונות את גורמי המכס ואת גורמי אכיפת החוק.

10. בהמשך טיעוניה, עמדה באת כוח המאשימה על הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, תוך שציינה, בין היתר, כי הנאשם לא הוכיח שמתקיימות בעניינו נסיבות חיים קשות, אשר השפיעו עליו לבצע את העבירות; כי לא חלף זמן משמעותי מאז ביצוע העבירה וכי הנאשם הוא בעל עבר פלילי, הכולל עבירה של החזקת סמים.

באת כוח המאשימה הפנתה לפסיקה שיש בה כדי לתמוך בעונש לו עתרה - הוא עונש מאסר בפועל למשך 6 שנים ובכלל זאת הפנתה לפסיקה העוסקת בסוגי סמים אשר היו אסורים בהפצה בהתאם לחוק המאבק והפכו לסמים מסוכנים על פי פקודת הסמים. עוד עתרה המאשימה, כפי שצוין לעיל, להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי וכן, קנס.

טיעוני הנאשם לעונש

11. בפתח טיעונו עמד הסנגור על מצבו המשפחתי של הנאשם - כבן 29, גרוש ואב לשני ילדים וכן הדגיש את לקיחת האחריות מצד הנאשם, את הודאתו ואת הסכמתו להסדר הטיעון, אשר חסכו מזמנו של בית המשפט וחסכו העדת עדים רבים, כ- 70 עדים, כפי שעולה מרשימת העדים אשר בכתב האישום המתוקן.

עברו הפלילי של הנאשם, כך לדידו של הסנגור, הוא מינורי שבמינורי, כלשונו. הנאשם שירת שירות צבאי מלא ועבד כל חייו: תחילה הייתה לנאשם חנות ירקות, בהמשך פיצרייה ולאחר זאת, חברת שליחויות, אשר גרמה לו להסתבכות כלכלית, שהביאה גם לפירוק נישואיו.

מדובר באדם צעיר שכל חייו ניהל אורח חיים תקין, יחסית, למעט העולה מגיליון הרישום הפלילי שלו. למעשה, כך נטען, בתקופה הרלבנטית לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, הוא שימש כשליח וביצע עבודות באופן פרטי, שלא במסגרת חברה.

12. באשר לעבירות - נטען, כי יש לאבחן בין סוגי הסמים השונים ובתוך שכך לתת את הדעת לפערים הקיימים בענישה, בין סמים "קשים" לבין סמים "קלים", כמו, לדוגמא, הקנבואיד הסינטטי שהוא עיקר הסמים שיובאו על פי כתב אישום זה, והוא "תחליף הרחוב", הסינטטי, לגראס או חשיש.

נטען, כי בעת בחינת הפסיקה אליה הפנתה באת כוח המאשימה, יש ליתן את הדעת לסוג הסם בו דובר, בכל מקרה ומקרה וכי יש להבחין בין עבירה של ייצור והפקה של סמים, לבין עבירה של ייבוא לצורך הפצה על פי פקודת הסמים. נטען, כי הראשונה חמורה יותר מהשנייה, שהיא העבירה בה הואשם הנאשם בחלקו הארי של כתב האישום.

במסגרת טיעוניו, הפנה הסנגור לכך שהאישום המאוחר ביותר, בזמן, בו הואשם הנאשם בכתב האישום דנן, הוא בגין עבירה שבוצעה ביום 18.8.14 וכי התיקון לפקודת הסמים במסגרתו הוגדר הסם **PB - 5F-22** כסם מסוכן, הוא מיום 7.8.14 וכי יש להתחשב בכך, לקולה, בעת גזירת הדין.

13. לאור האמור ביקש הסנגור לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה שסוכם בין הצדדים - 3 שנות מאסר בפועל.

דבר הנאשם

14. בדבריו לפניי, אמר הנאשם שהוא מצטער על מה שעשה ועל מה שקרה. ציין שהוא עצור זמן רב ואמר שלא ידע שכך יהיה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

15. בפתחו של הדיון אומר, כי בנסיבות העניין ומאחר שעסקין בנאשם שביצע עבירות סמים שונות - 11 אישומים, על ציר זמן של כ- 8 חודשים, החל מתחילת שנת 2014 ועד ליום 18/8/14 - אזי בהתאם להוראת סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, אראה בעבירות שביצע הנאשם אירוע אחד ואקבע מתחם עונש

הולם לאירוע כולו.

ולגופו של עניין -

16. בפסיקה רבה ונרחבת חזרו בתי המשפט על הצורך בענישה מחמירה בעבירות הסמים, אשר היו לנגע של ממש אשר פשה במקומותינו. נקבע, כי יש להחמיר בעונשו של כל אחד ואחד מהמעורבים, המהווה חוליה בשרשרת יבוא הסם והפצתו (ראו דברי כבוד השופט חשין בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פד נח (2) 734 (2004)).

אף אני עמדתי לא אחת על החומרה היתירה שבעבירות הסמים ועל הנזק הכבד שהן מסבות למשתמשים עצמם ולחברה כולה. כך, בין היתר, בגזר דין שניתן על ידי לפני ימים ספורים בת"פ 26524-10-14 **מדינת ישראל נ' ביטון** (מיום 15/4/15) (להלן: "**עניין ביטון**"). בעניין ביטון הפניתי לדברי כבוד השופט רובינשטיין בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** (מיום 4/7/12) אשר קבע:

"למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי."

17. הערך החברתי, שנפגע מביצוע עבירות, כפי אלה בהן הורשע הנאשם דנן, הוא שמירת בריאותו ושלמות גופו של הציבור מפני הפגיעה הקשה של סמים מסוכנים, אשר הפצתם בחברה זורעת הרס רב. הנזקים שגורם השימוש בסמים הם נזקים רחבי היקף וממושכים, ישירים כמו גם עקיפים, בכל תחומי החיים - נזקים בריאותיים, נפשיים, חברתיים וכלכליים.

הנאשם דנן החזיק, ייבא וניסה לייבא, לשם הפצה כמות גדולה של סם מסוג **PB-F 5-22** וכן ניסה לייבא ואף ייבא כמויות לא מבוטלות של סם מסוכנים. מכתב האישום המחזיק **11 אישומים** בהם הורשע הנאשם, ניתן לעמוד על היקף הפעולות שביצע הנאשם, על הכמות הגדולה של הסמים ועל דרך הפעולה השיטתית והמתחכמת בה נקט הנאשם.

18. בבואי לבחון את נסיבות ביצוע העבירות, אני מוצאת להדגיש, בראש ובראשונה, את התכנון המוקדם והמוקפד, את הארגון, את התיאום עם הספקים ואת משך הזמן בו פעל הנאשם, כמפורט בעובדות כתב האישום.

אין ספק שהנאשם יכול היה להבין ואף הבין את אשר הוא עושה, שהוא יכול היה להימנע מהמעשים ושחלקו בביצוע העבירות הוא מרכזי. יש להדגיש, כי יכול היה הנאשם להפסיק את ביצוע העבירות, בכל עת, אולם הוא בחר, שוב ושוב, באופן שיטתי (על פי כתב האישום - 11 פעמים), להתקשר לספקים, לשלם עבור הסמים ולבצע בכל פעם הזמנה חדשה.

תמהתני על טענת הסנגור לפיה הסמים שהגיעו בשקיות שצולמו במוצגים **ע/2** ו- **ע/3**, לא הוסלקו על ידי הנאשם. אומנם, כפי שציין הסנגור, במקרה אחר, שנדון בבית משפט זה, על ידי כבוד השופט טובי, בת"פ 46018-03-14 **מדינת ישראל נ' קונסטנטין טרסוב וקדם דוד** (מיום 18/12/14) דובר בסמים שהוסלקו בפסלון ובענייננו אנו לא כך הוא, אך עיון בצילומים הנ"ל מעלה, כי הסמים בהחלט הוסלקו, היינו - הוסתרו בשקיות המדמות סוכריות, מיצים, או סחורה דומה ואינני רואה כל הבדל בין הסלקה בפסלון, בשקיות כאמור, או בכל דרך אחרת, שיש בה כדי להסוות את העובדה שמדובר בסמים. לצורך ענייננו, אין נפקא מינה אם הנאשם היה זה שהסליק את הסמים בשקיות, או אם הדבר נעשה בחו"ל, בטרם נשלחו הסמים אל הנאשם. הסלקת הסמים הייתה עניינו של הנאשם ממש כפי שהייתה עניינו של השולח - מטרת שניהם הייתה להתחמק מעיני הרשויות באופן שהסמים יגיעו לידי הנאשם.

19. הנאשם ביצע את העבירות במטרה להפיק רווח כלכלי קל, מבלי שהנאשם יירתע מפני הנזק שנגרם ושצפוי היה להיגרם לציבור המשתמשים ולחברה כולה, בגין כך.

20. נתון נוסף, שיש להביאו בחשבון במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הוא סוג הסם וכמותו.

אפנה, תחילה, לסוגי הסמים הנכללים בעבירות בהן הורשע הנאשם על פי פקודת הסמים המסוכנים:

סם מסוג MDMA, אותו ניסה הנאשם לייבא, בשתי הזדמנויות שונות - 100 גרם בכל הזדמנות **ובסך הכל - 200 גרם**, הוא סם קשה שהשפעותיו הרסניות ולעיתים בלתי הפיכות.

בגזר הדין בעניין ביטון הנ"ל, הפנית לדברי כבוד השופט ביתן אליהו בת"פ (מחוזי באר-שבע) 8113/08 **מדינת ישראל נ' בודרם רפי** (30/11/2008) אשר ציטט את השפעותיו ההרסניות של סם זה מתוך אתר "הרשות הלאומית למלחמה בסמים ואלכוהול" וכך כתב:

"האקסטזי יכול לגרום הפרעות נפשיות לא מאוזנות, הכוללות התקפי חרדה, פניקה, דיכאון וחשיבה פרנואידית. השפעת הסם גורמת חוסר שקט, הזיות שמיעה וראייה, תחושת רדיפה, התנתקות מהמציאות ופגיעה בכושר השיפוט. לעתים מביא הסם בעקבותיו עלייה קיצונית בערנות, אופוריה ופרצי אנרגיה גופנית ונפשית. השימוש בחומר מעורר תחושת קרבה פתאומית גדולה בין אנשים. עם חלוף 24 שעות עד חודשים אחדים ממועד השימוש, המשתמש חש קהות חושים, דיכאון, חרדה, כעס, רגזנות, עוינות ועייפות. שימוש רצוף מותיר במשתמש תופעות של דיכאון

והפרעות בזיכרון.

התכונות המעוררות של הסם גורמות ללחץ דם גבוה ודופק מהיר, הפרעות בקצב הלב והתכווצויות. בעת השימוש נמצא הלב לעיתים במצבי לחץ היכולים לגרום התקף לב. כמו כן נצפו מקרים של שטפי דם במוח...

השימוש באקסטזי גורם למוח נזק, וזה יכול להיות בלתי הפיך... שימוש באקסטזי יכול לגרום גם לפגיעה בכבד, במערכת הכליות ובשרירים".

אמנם, יחסית לכמויות הסם מסוג **PB - F 5-22**, לגביהן הורשע הנאשם בתיק זה, כמות הסם מסוג אקסטזי קטנה היא, אך גם כמות של 200 גרם מסם זה, אותה ניסה הנאשם לייבא, היא כמות משמעותית ויש ליתן לכך משקל בענישה.

גם הסם מסוג **ALFA-PVT** ממנו ייבא הנאשם **97.86** גרם במטרה לספקו, לסחור בו או לעשות בו עסקה אחרת, הוא סם מסוכן כמפורט באישום 10 לכתב האישום.

21. באשר לעבירות בהן הורשע הנאשם על פי חוק המאבק:

הנאשם החזיק, ניסה לייבא וייבא, לרבות לשם הפצה, סם מסוג **PB - 5F-22**.

סם זה, אשר היה אסור בהפצה, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, מכוח חוק המאבק הוכנס לפקודת הסמים, כפי שצוין לעיל במסגרת טיעוני הצדדים, ביום 7/8/14. סם זה, מעורבב עם על "מרשמלו" או "דמיאנה" נמכר, כך על פי עובדות כתב האישום, כ"סם פיצוציות".

בהתייחס לעבירות לפי חוק המאבק, הכמות המצטברת של הסם, שהנאשם ייבא או ניסה לייבא, היא במשקל של: **19 ק"ג** של סם מסוג **PB - F5-22**.

מדובר בחומר פעיל מקבוצת החומרים הקנבינומימטיים הנקראת: "**קנבואידים סינטטיים**". סם זה דומה בהשפעותיו לחשיש, כפי שאף טען הסנגור ואולם אדגיש, כי אין לטעות ולחשוב כי בהיותו כזה לא נשקפת ממנו מסוכנות.

כמו כן ייבא הנאשם (כאמור בפרט האישום העשירי), **97.86 גר'** סם מסוכן מסוג **ALFA-PVT** במטרה לספקו, לסחור בו או לעשות בו עסקה אחרת.

22. אומנם, אין מקום להשוות בין החומרה בה יש לראות עבירת סמים, כאשר מדובר בסם מסוג **MDMA**, לבין סמים המצויים בקטגוריית הקנבואידים, אך אין להקל ראש בחומרה שיש גם באלה האחרונים, נוכח

ההשפעות הנגרמות כתוצאה משימוש בהם, עליהם ניתן ללמוד, בין היתר, מהצעת חוק המאבק, אשר ביקש למנוע הפצת החומר האסור בהפצה, עד לשלב בו הוא יוגדר כסם מסוכן ויוכנס לפקודת הסמים, כל זאת - במטרה להילחם "בשטח", המוצא בכל פעם דרכים לשנות במעט את הרכב החומרים, על מנת להימנע מאישומים על פי פקודת הסמים המסוכנים.

[ראו סקירה מקיפה אודות חוק המאבק ומטרותיו בגזר דינו של כבוד השופט בן טולילה, ת"פ 25725-01-14 (שלום באר- שבע) **מדינת ישראל נ' וסקר** (מיום 12/6/14)].

23. בע"פ 1635/14 **שי יהודה נ' מדינת ישראל** (מיום 21/8/14), אליו הפנתה המאשימה, התייחס כבוד השופט הנדל, בין היתר, לחומרת עבירות הסמים ובכלל זה לסמים חדשים אשר הוכנסו לפקודת הסמים המסוכנים וכך קבע:

"אכן, חומרתן של עבירות סמים מסוכנים היא גבוהה, ומחייבת ענישה בהתאם. עניין זה הודגש, חזור והדגש, על ידי בית משפט זה (ראו, למשל, ע"פ 4484/05 **גונן שגב נ' מדינת ישראל**, בפסקה 6 (8.8.2006)). כפי שציין גם בית משפט קמא, הסמים המסוכנים פשטו בקרבנו כנגע חברתי, אשר השלכותיו הרסניות וסכנותיו רחבות היקף. בענייננו, יש פן נוסף בחומרת עבירת הסמים. עסקינן בסוג סם חדש יחסית לעומת סמים מוכרים יותר. כניסתו של סם חדש לזירה דורשת תגובה של ענישה הולמת. כל סם וקהל היעד שלו. כל סם ומרכיבי המשיכה שלו - מחיר, נגישות, תגובה פיזית. נדמה, כי ריבוי סוגי הסמים מביא לעלייה בשימוש בסמים בכללותו. הפסיקה מכירה בסמים חמורים יותר ופחות, אך יש לדעת את מאפייניו של כל סוג [...] כידוע, השימוש בסם מסוכן אינו פוגע במשתמש לבדו, כי אם בבני משפחתו ובזרים לו, בסביבתו הקרובה והרחוקה, וסופה של השפעתו המחריבה להתפרס על פני החברה בכללותה. הנה כי כן, מעגלי ההרס הקשורים בשימוש בסמים מסוכנים ובייבואם מתרחבים והולכים, כמעגליה של אבן הפוגעת במים מורעלים".

הנה כי כן, הסם מסוג **5F-22 - PB**, שהוא "נגזרת" של חשיש, הוגדר, בסופו של דבר, כסם מסוכן לפי פקודת הסמים. עם זאת, לעניין גזר דינו של הנאשם שבפניי, אביא בחשבון את העובדה, שהעבירות בוצעו "בקו התפר" שבין היות סם זה אסור להפצה, אך טרם הוגדר כסם מסוכן ובין הגדרתו כסם מסוכן ולפיכך גם הואשם הנאשם, במרבית האישומים (בהתאם לתאריכים הרלבנטיים), בעבירות על פי חוק המאבק ולא בעבירות על פי פקודת הסמים המסוכנים.

24. בנסיבות העניין ולאחר ששקלתי את כל האמור, לרבות הפסיקה אליה הפנו באי כוח הצדדים ועמדתי על מדיניות הענישה הנוהגת, אכבד את מתחם העונש, כפי שסוכם בין הצדדים בהסדר הטיעון, שהוא, כאמור, מתחם הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל.

גזירת הדין

25. לעניין גזירת הדין, יש להביא בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זאת אדרש לנסיבותיו האישיות של עושה העבירה - הנאשם שלפניי, שהוא יליד שנת 1986 ואב לשני ילדים.

משקל של ממש לזכות הנאשם אתן להודאתו במיוחס לו, בה אני רואה לקיחת אחריות על מעשיו וחרטה וכן את הבעת החרטה והצער שהביע הנאשם על מעשיו, בפניי. עוד אביא בחשבון לזכות הנאשם את החיסכון אשר חסכה הודאתו, בשמיעת עדים רבים ובזמן שיפוטי יקר.

לנאשם אומנם עבר פלילי, בו אין להקל ראש, אולם אין מדובר בעבר פלילי מכביד ויש אף ליתן את הדעת לכך, שהעבירה האחרונה בה הורשע הנאשם בוצעה על ידו לפני כעשר שנים (בחודש ספטמבר 2005) ולכך שעבירת הסמים אשר בעברו של הנאשם [החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7 + 7 (ג)(א) לפקודת הסמים המסוכנים], נעברה על ידו בחודש ינואר 2002 ומאז לא הורשע הנאשם בעבירות כלשהן הקשורות בסמים.

26. הבאתי בחשבון גם את הפגיעה שיפגע עונש מאסר לתקופה ממושכת, בנאשם עצמו ובוודאי בילדיו הרכים, אולם אוכל ליתן לכך משקל מוגבל בלבד, שכן חומרת מעשיו של הנאשם וכל האמור לעיל באשר לסוג העבירות ואופן ביצוען, ריבוי העבירות, משך ביצוען והכמויות בהן מדובר, מחייבים שליחת למאסר לתקופה ארוכה.

עם זאת, לאור הודאתו של הנאשם במיוחס לו ונסיבותיו האישיות, כפי שפורטו לעיל, לא אמצה עימו את הדין.

27. סופו של דבר, אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 48 חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו מיום מעצרו - 19/8/14.

ב. מאסר על תנאי למשך 18 חודשים שלא יעבור, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר הנ"ל, כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. קנס בסך 30,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום.

ד. בהתאם לסעיף 37א(א) לפקודת הסמים, אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו מהמאסר שנגזר עליו בתיק זה.

28. בהתאם להסכמת המאשימה, אני מורה על החזרת הרכב השייך לאביו של הנאשם ואשר נמצא בחזקת

המאשימה, לאחר שנתפס במסגרת תיק זה. הרכב יוחזר לבעליו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.